

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 312

LISTOPAD 2022

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Do rukou se vám právě dostává třetí Kůra tohoto kmenového období, Kůra uzavírající listopad. Ukrajujeme pomalu první týden tzv. adventu, tedy předvánočního času, který byl v minulosti považován za čas zklidnění, rozjímání a příprav na příchod nového roku. S prodlužujícími se večery se lidé setkávali se sousedy, s rodinou, se svými blízkými při černých hodinkách, povídali si a zamyšleli se nad tím, co jim přinesl rok pomalu končící, a co si pro ně asi chystá ten nový. Pokusme se tedy zvolnit i my a zamyslet se, co se v roce 22 událo v šavanských luzích a hájích.

Především si nejde nevšimnout jistého omlazení na pomyslném kapitánském můstku. Ke slovu se stále více dostává mladší generace, což je určitě dobře. Nemám na mysli pouze stávající triumvirát vedoucí náš kmen, ale též vedení jednotlivých rodů, kde se rádcovského žezla chápou ti, kteří do kmene přišli ve věku našich dnešních benjamínků nebo jen o něco málo později. Někteří z nich také v tomto roce úspěšně završili svůj ohnivecký kurz a začínají odvádět svůj díl práce i na tomto poli. Jistě potěšující je i pohled na stabilně narůstající početní stav našeho členstva, máme tu několik úspěšně završených nováčkovských zkoušek mladších bojovníků, za kterými to jistí zástup nadšených benjamínků. Paráda!

V souvislosti s výše uvedeným jsem však byl v několika případech nepříjemně překvapen ne úplně povzbuzující účastí oné široké členské základny na rodových či kmenových akcích. A toto konstatování se týká jak některých jednotlivců, tak občas i docházky celokmenové. Dva listopadové příklady za všechny – rodová výprava Medvědů, které se zúčastnili dva členové z deseti (!) nebo padesátiprocentní účast našich bojovníků na mezikmenové akci Jumanji. Ano, zvláště na podzim mohou za absencí stát důvody zdravotní, ale je tomu vždycky tak? Sahat do svědomí nikomu nechci, ale vítězí-li někdy nad naší vůlí vlastní pohodlnost, mějme na paměti jednu důležitou věc: za každou šavanskou akcí je nemalé úsilí toho, kdo ji pro nás chystá, jeho obětovaný čas a jeho snaha nás zaujmout, pobavit či poučit. Neshazujme pak jeho vynaloženou práci tím, že před onou akcí upřednostníme aktivity, které můžeme směle přesunout na jindy, anebo že se rovnou oddáme sladkému nicnedělání. Mysleme na to, jak by asi obdobný přístup našich kamarádů zamrzl nás 😊

Sa. TAWASUTA

RODOVÁ VÝPRAVA KÁŇAT

5. LISTOPADU 2022

Sešli jsme se v Hrabové na zastávce a tam jsme se seznámili s Kačkou, což je sestra od Bety. Potom jsme šli jakoby nahoru a lesíkem na asfaltku, kde jsme šli opět jak jinak než do kopce. Po cestě si starší povídali a já jsem si četla scénář na nadílku. Potom jsme hráli KONTAKT, je to dobrá hra. Jeden si myslí slovo a řekne a druhý, pokud ví, řekne kontakt a počítají do 10. Jakmile dopočítají, tak každý řekne to, co měl na mysli, a tak to jde dál, dokud neuhodnou, na co vlastně ten někdo myslel. Potom jsme si dali přestávku, Vrabčák napsal body a šli jsme dál. Po cestě jsme hráli smradocha a moc jsme se u toho pobavili. Potom jsme si opět povídali, a když jsme mysleli, že jsme už u Lesnice, zjistili jsme, že jsme teprve u Brnička. Ale mně to nevadilo, hezky jsem se prošla. Když jsme scházeli do jedné uličky, tak tam Káťa spadla z kopečku. Pak jsme si sedli na zastávku v Lesnici, že se občerstvíme, a když potom Kačka chtěla vyndat borůvky, zjistila, že z toho pádu to krabička nepřežila, ale borůvky rozmaširované nebyly (byly jen trošku měkké). Pak jsme si ale řekli, že jsme to ušli celkem rychle, a tak půjdeme ještě do Leštiny. Po cestě tam jsme hráli hru o skládání příběhu. Vylezlo z toho, že jeden švec měl konkurenta, a popelář fandil ševci, který měl pradědečka v zážitcích. Dopadlo to tak, že nakonec řekl popelář konkurentovi schoulenému do klubíčka, že tak má zůstat a prodávat

jiné věci. Pak začal příběh nový, který byl o Patovi a Matovi, kteří měli zlé zrcadlo. Potom jsme dorazili do Leštiny a šli si sednout opět kam jinam než na zastávku :D. Vrabčák zavolal svojí mamince, aby nás odvezla, a za malou chvíli byla tu. Nasedli jsme do auta a všechny nás svezla domů. Já jsem si výpravu užila a věřím, že zbytek taky 😊. Va. Větvička

RODOVÁ VÝPRAVA SOV

12. LISTOPADU 2022

Minulý rok jsme vyhráli v družinovém bodování volný vstup pro celou družinu do aquaparku do Olo mouce, a tak byl náš plán vcelku jasný. Výpravy se nemohli zúčastnit jen Beruška a Očko.

O půl deváté jsme se všichni sešli na nádraží v Zábřehu, náš vlak měl asi 10 minut zpoždění, ale to nám nějak zásadně nevadilo. Ve vlaku všichni členové mladší 15 let dostali za úkol ve skupinkách napsat co nejvíc věcí, co viděli z vlaku na každé písmenko z abecedy. Tento boj vyhrála skupina holek (ve složení Eliška, Anežka a Mrkvička). Protože už delší dobu je výluka tramvají na nádraží, tak jsme museli přeskákat velice nebezpečnou vozovku plnou zákeřných aut, abychom se dostali k naší tramvaji, kterou jsme se svezli skoro až k Aquaparku. Předtím, než jsme vešli dovnitř, tak jsme se maličko posilnili a vysvětlili si další kvíz, na kterém byly otázky a úkoly právě z prostředí Aquaparku (v kvízu nakonec obě skupiny získaly stejně bodů). Pak už jsme se vydali do rozbouřených vod. Nakonec všichni během těch čtyř hodin, které jsme tam strávili, sebrali odvahu a párkrát si sjeli tobogán. Po třech hodinách strávených koupáním, ježděním na tobogánu nebo plaváním v divoké řece nám pěkně vyhládlo, tak jsme navštívili místní bistro a dali si nějaké jídlo. Pak jsme měli ještě nějaký čas užít si vodních radovánek, kluci se vydali několikrát i do páry a po ní do ledového bazénku. Ve čtvrt na pět nám jela tramvaj, tak jsme ji museli stihnout. Díky tomu, že v tramvaji jelo málo lidí a neměla žádné zpoždění, jsme stihli dřívější vlak, než bylo původně v plánu, tak jsme přijeli asi o půl hodiny dřív domů. Nikdo si nestěžoval 😊.

Na nádraží v Zábřehu jsme si udělali nástup, zhodnotili akci (hodnocení bylo 5 hvězdiček z 5) a akci ukončili naším rodovým pokřikem. Někteří starší členové výpravy byli po tom dni celkem unavení (nevím, jak TAWASUTA, ale minimálně já byla), ale stálo to za to a bylo to super, že všechno vyšlo, jak mělo.

Sg. Čivava

RODOVÁ VÝPRAVA MEDVĚDŮ

12. LISTOPADU 2022

Začátek byl lehce hektický vzhledem k tomu, že se nám na poslední chvíli omluvili Mára a Šíma. Dohromady jsme byli čtyři, členi Medvěďů byli pouze dva, Uhlík a nová členka Terezka. Původní plán byl navštívit štítecké tábořiště a kouknout se na klubovnu skautů ze Štítů, se kterými se známe z našeho návratu zpět do tábo-ra po dni na bazéně v České Třebové. Nu, ale vzhledem k tomu, že nás bylo tak málo, rozhodli jsme se, že nepojedem do Štítů, ale že si obejdeme Zábřeh, koukneme se na Slibovou rokli, nahoru na Račici a chvíli pobýt na klubovně. Nu, tak jsme se vydali na cestu směrem rokle. Po cestě napadlo EHAWIN, že bychom si mohli zahrát hru jménem Smraďoch, kterou určitě většina zná. V takto malém počtu to bylo doopravdy velmi těžké a stačila chvíle nepozornosti a už kolíček visel na vašem batohu. Šli jsme po klidné louce kousek nad Zábřehem, sobotní rá-no doneslo kupodivu dosti teplé počasí, i když občas zafoukalo, ale nic více. Na-sbírali jsme i nějaké ty jeřabiny, abychom si z nich mohli udělat náhrdelníky. Sli-bová rokle byla schována pod spoustou spadlých listů. Na stromech nebyl už ani lístek, ale stejně naši dva bojovníci byli schopni zjistit co za stromy se zde nachází.

No ale jinak zde nebylo nic co dě-lat, tak jsme se rozloučili s roklí a šli se kouknout na Račici. Utábořili jsme se u motokrosové dráhy a měli to "šťěstí" že tam zrovna tré-novali. Také jsme se omylem při-pletli k myslivcům, kteří tam zrov-na pravděpodobně lovíli a my se málem dostali mezi jejich úlovky. No, naštěstí se tak nestalo a my si mohli opéct. Ale taky byl čas a e-

nergie na to abychom si zahráli Schovávanou. Po první hře už ale nebylo kam se moc schovávat, ale stejně to byla zábava. Čas ale tlačil, a tak jsme se dali na stezku lesem. Velmi lehce jsme se ztratili, ale hned jsme si všimli paneláku z Krumpachu a věděli, že i přes orientační smysl EHAWIN a mou neznalost terénu jsme se dostali do Krumpachu. Po neúspěšném hledání kešky jsme došli na klubovnu. Tam se dělaly náhrdelníky, stavělo domino a bourala věž. I přesto, že nás bylo tak málo, výpravu jsme si velmi užili....

Ga. Morče

SPORTOVNÍ DEN - JUMANJI

26. LISTOPADU 2022

Náš sportovní den nebyl jenom náš... Akci jsme měli společnou se záložním oddílem Zlatá Lilie a bylo to přesně půl na půl 😊. 10 členů + 2 vedoucí.

Sešli jsme se o půl desáté v dubické sokolovně. Nejdřív jsme se navzájem poznali a zahráli si pár her. Po svačině začal tematický program. Tématem byl film Jumanji. Všichni se rozdělili do 4 skupin a vyluštili své postavy (dobrodruzi, kartografové, zoologové a bojovníci). Za každou splněnou disciplínu dostala skupina kus mapy. První disciplína proběhla společně a skupiny vyluštily část legendy o prokletí Jumanji. Potom zároveň probíhalo dalších pět aktivit a skupiny se postupně střídaly.

V jednu hodinu jsme opustili útulné prostory sokolovny a vydali se na fotbalové hřiště, abychom tam využili lakrosky, když už jsme si je vzali! Nejdříve jsme si jen tak házeli, potom jsme si dali pětiminutový zápas mezi Zlatou lilí a Šavany. „Zápas“ skončil stavem 2:0 pro Šavany, čest poraženým! Kolem druhé hodiny jsme vyšli na místo, kde jsme si po sehnání dřeva opekli. Byl tam moc pěkný výhled. Na stejném místě jsme zakončili hru na téma Jumanji, skupiny měly za úkol najít klenot a tým Jumanji osvobodit. Po půl čtvrté jsme se se strachem, že to nestihneme, vydali do Hrabové.

Naštěstí všechno dobře dopadlo a my stihli zakončit naši výpravu družinovými pokřiky u hrabovské školy. Autobus jsme stihli na čas a všichni se po páté hodině úspěšně dostali domů.

Sg. Čivava

ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY

O akci Česko zpívá koledy nemusím dlouholetým členům našeho kmene nic sáhodlouhého psát. Mnozí z vás jste se jí v minulosti zúčastnili, bohužel kvůli covidové pandemii tomu tak bylo naposledy v roce 2019. Řada z dnešních členů v té době Šavany nebyla. Hlavně jim bych rád stručně tuto akci představil. Letos proběhne již podvanácté a jejím smyslem je alespoň na chvíli zpomalit horečné předvánoční přípravy, přimět obyvatele české kotliny na chvíli se zastavit a ve stejný čas (letos tedy **7.12. v 18:00**) se symbolicky spojit při zpěvu tradičních českých vánočních koled.

Za nápadem zapojit do společného notování i náš kmen hledejme našeho dlouholetého kytaristu Kiwiho. Díky jemu si i letos zazpíváme na tradičním místě **před zábřežskou Levandulovou kavárnou**. Nejedná se o „povinnou“ kmenovou akci, účast je zcela dobrovolná, zato s sebou však můžete vzít své kamarády, rodiče, prarodiče, strýčky a tetičky či jiné blízké osoby nebo náhodné kolemjdoucí a společně si vánočně zanotovat.

Nácviku koled se u zvolských rodů chopila odvážně Čivava (viz foto), na schůzku k Vlkům za stejným účelem zavítal Kiwi. Ve Zvoli sršelo zvláště z mladších členů kmene nefašované nadšení a nácviku se účastnilo i několik dalších dětí z místní základní školy. Některými

z nacvičených koled totiž děti následně doprovodí i 5. ročník živého betléma, který proběhne v sobotu 17. prosince v 16:30 a na který jste samozřejmě také srdečně zváni 😊

Sa. TAWASUTA

PŘEDSTAVUJEME ROD KONÍKŮ

Začátek školního roku je vždy i začátkem dalšího našeho šavanského. Pro letošní rok jsem se stala rádkyní družiny Koníků a spolu se mnou se o ně stará i Lasička, a tak bych se s Vámi ráda podělila o pár věcí, co se u nás dějí.

V první řadě bych ráda poděkovala všem, co pomáhali, když jsem byla nemocná (bohužel častěji, než bych si sama přála) a nemohla jsem se účastnit schůzek.

Družina má v současné chvíli dvanáct členů:

Motýlek – GITUŠKA HÝBLOVÁ
Chechta – JULINKA KORKISCHOVÁ
Klárka – KLÁRINKA FLORIANOVÁ
Nikinka – NIKINKA UNZEITIGOVÁ
Čertík – ONDRÁŠEK DUŠEK
Honzík – HONZÍK STRAŠIL

Týnka – TÝNKA HÝBLOVÁ
Brepta – EVIČKA ŽVÁČKOVÁ
Skřítek – ŠIMONEK KORKISCH
Terežka – TEREŽKA PULKRÁBKOVÁ
Zoubek – BARUNKA LAHROVÁ
Obr – HONZÍK POULÍČEK

Původně jsme měli schůzky ve čtvrtek, ale z důvodu kapacity centra a konání čtvrtečních přednášek jsme se museli přesunout na společný pátek. Není to sice tak pohodlné, jako mít prostor jen pro sebe, ale i tak si každou schůzku snažíme užít naplno. Další novinkou letošního roku je také dvouhodinová schůzka, což je zatím vítáno. Koníčky ze všeho nejraději hrají hry, a to všeho druhu, ale ty běhací jsou prý nejlepší. Překvapení i pro mne však bylo, s jakou radostí se pustili i do učení na nováčkovskou. První schůzky jsme věnovali u-

zlování - takže už skoro všichni umí Ambulák, Dračák (ten nám dělá malinko potíže), Rybařík a Loďák – Wašte naši šikulové. Postupně si všichni zařizují také KPZ a své první deníky – ty budou pro tak malé sice spíš o lepení diplomků a u-pomínkových lístečků, ale každý musí nějak začít 😊.

Na poslední schůzce jsme se pustili opět - k mému překvapení - radostně do morseovky...vysvětlili jsme si její princip a zkusili přelouskat prvních pár písmenek. Samozřejmě, že to vždy baví někoho víc a někoho méně, ale to je u všeho a tady to byla povzbudivá většina pro.

V říjnu jsme se účastnili v hojném počtu také kmenové výpravy pro mladší – což bylo pro většinu z Koníků nové dobrodružství a já věřím, že je nadchlo natolik, že až se bude konat rodová výprava, která se musela prozatím odložit kvůli mé nemoci, pojedou opět skoro všichni. Snažím se připravit něco víc než jen výpravu, ale nechte se překvapit 😊.

Další, co vyžadují na každé schůzce, je „Lepidlo“ – no vyžadují není to správné slovo, spíš se bez toho neobejdou – když se to rozjede, tak se vystřídají úplně na všech členech. Ale víte, jak super pocit to je, když se k vám přihrne taková banda mrňousků a málem vás porazí, když se vás snaží obejmout...dokonalý 😊. Věřím, že spolu dokážeme zažít ještě spoustu úžasných věcí ... těším se na každou z nich.

Sa. WATOKNAPA

INDIÁNSKÁ HISTORIE

David Zeisberger a Moravští indiáni

Jméno David Zeisberger některým z vás určitě něco říká. Alespoň těm, kteří už se někdy zapojili do naší „stoplusjedničky“, tedy kvízu obsahujícího 101 otázek z indiánské historie. Aby pro vás toto jméno nezůstalo jen abstraktním pojmem, pojďme se na osudy a hlavně dílo tohoto našeho krajana podívat blíže.

David Zeisberger se narodil 11. dubna 1721 v Suchdole nad Odrou, městyso ležícího na pomezí Moravy a Slezska. Jeho rodina se po generace hlásila k Jednotě bratrské, která byla podobně jako jiná protestantská (nekatolická) vyznání monarchií potírána a její příslušníci pronásledováni. Celá rodina tak roku 1727 odchází do exilu na saské panství hraběte Zinzendorfa do nově založené osady Herrnhut (dnes český zvaný Ochranov). Vzniká zde Moravská církev jako samostatná odnož Jednoty bratrské. Jejím posláním je šíření křesťanství, míru a vzdělanosti ve světě.

O 9 roků později odchází rodina za „velkou louži“ do tehdejší britské kolonie Georgia. David však zůstává v Evropě, aby zde dokončil studia. S hrabětem Zinzendorfem, který nad ním drží ochrannou ruku, nejdříve přesídlí do jednoty bratrskou nově založené holandské osady Herrendyk. Na americký kontinent definitivně odplouvá roku 1738 a za nějaký čas se v Savannah opět setkává se svou rodinou. V Pensylvánii vypomáhá při založení moravských komunit Nazareth a Bethlehem.

Na rozdíl od svého mentora hraběte Zinzendorfa, který považoval indiány za podřadné divochy, je naopak vnímá jako sobě rovné lidské bytosti a snaží se pochopit jejich způsob života. Roku 1745 je pozván náčelníkem Theyanoguinem (jinak též King Hendrick), aby žil mezi Mohawky. Od mládí vykazoval velký jazykový talent a učí se zde velmi rychle jazyku Onondagů, a to tak dobře, že pomáhá Conradu Weiserovi vyjednat spojení mezi britskými koloniemi a Irokézy, publikuje také slovníky a religionistické spisy v irokézštině a algonkinštině.

V roce 1749 se Zeisberger vysvěcen na kněze Moravské církve a započíná svoji misijní činnost v kmeni Lenapů (Delawarů) v Pensylvánii. Pod jeho vlivem se mnozí indiáni obrátí na křesťanskou víru. Nepřátelé Moravské církve v řadách Britů však záhy přichází s obviněním ze spolupráce s kanadskými Francouzi a Zeisberger se na čas ocitá ve vězení v New Yorku. Po propuštění se podílí na založení několika moravských misí na území Pensylvánie – Friedenshütten, Gnadenhütten a Shamokin. Poté se opět vydává na čas žít mezi indiány do hlavního města irokézské ligy Onondagy a je zde spolu s ostatními misionáři adoptován do želvího klanu. Díky životu u Irokézů se dále zdokonaluje v jazycích jejich kmenů a pracuje dále na sepisování svých slovníků. Jeho velkým a snad i troulalým snem je založení misie přímo v Onondaze.

Roku 1754 však propuká konflikt známý jako Francouzsko-indiánská válka, název je však poněkoud zavádějící, ve skutečnosti šlo o střet Britů s Francouzi o vliv na americkém kontinentě, přičemž indiánské kmeny bojovaly na obou zneprátelených stranách. V rámci této války zaútočí profrancouzští indiáni roku 1755 na pensylvánský Gnadenhütten, neboť tamní misionáře pokládají za Brity. Umírá zde 11 obyvatel vísky, mezi přeživšími je i David Zeisberger.

V roce 1763 se vrací k Delawarům, kde zakládá misii na řece Susquehanně. Zde však je jeho působení pro změnu narušeno právě probíhajícím Pontiacovým povstáním. K uzavření míru dochází v roce 1765 a Zeisberger pokračuje ve své činnosti a zakládá další misijní stanice. Nejdříve Friedens-

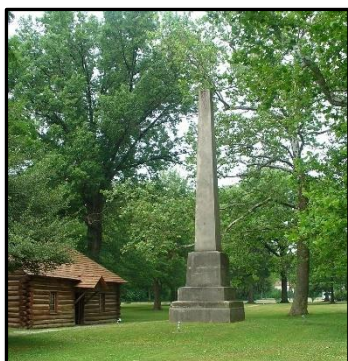

hütten II., s postupným vytlačováním východních kmenů dále za nápad na území dnešního Ohia odchází s nimi i David Zeisberger a postupně zde zakládá Friedenstadt (1768) nebo Schönbrunn (květen 1772) pro Delawary či nový Gnadenhütten (říjen 1772) pro Mohykány. Vlivem jeho neúnavné činnosti konvertují na křesťanství stále další a další indiáni, mnohé další si získal svými kázáními v době probíhající epidemie neštovic a když nákaza začala později ustupovat, přisuzovali mu podíl na jejich záchraně. Velkým dojmem zapůsobí také na delawarského náčelníka Netawatweese, který, ačkoli sám nekonvertoval, spatřuje v mírumi-

lovné křesťanské víře záchranu svého kmene a nabádá svůj lid, aby následoval učení Moravanů a neválčil s bílými osadníky a v právě počínající americké válce za nezávislost zachoval neutralitu. Roku 1776 však bohužel náčelník umírá a jeho místo zaujímají bojechtiví válečníci jako Zabiják jelenů (Netawatweesův vnuk) či Kapitán dýmka. Pod jejich vlivem se stále více Delawarů přiklání na stranu Britů, k čemuž jistě přispělo i vypálení misijní osady Lichtenau americkými povstalci.

V této pohnuté době se David Zeisberger coby šedesátiletý muž (a nejspíše pod tlakem svých nadřízených) v roce 1781 poprvé žení, jeho manželkou se stává 37letá německá emigrantka Susanna Lecron, manželství však zůstane bezdětné.

Válka za nezávislost přináší Zeisbergerovi a indiánským konvertitům další potíže. Neutralitu zachovávající Moravští indiáni jsou Kapitánem dýmku a jeho delawarskými a huronskými spolubojovníky přinuceni odejít na sever, kde si musí vybudovat Zajatecké město. Samotný Zeisberger je Brity povolán do pevnosti Detroit, kde se má hájit proti podezření z napomáhání Američanům, a na čas končí v tamním vězení. Z něj se překvapivě dostává na přímluvu samotného Kapitána dýmky, který svědčí v jeho prospěch. Vrací se do Captive town, útrapy tamních vyhnanců však zdaleka nekončí. Zima je toho roku krutá a zásoby pomalu docházejí. Stovka Moravských indiánů se tedy vydává na nebezpečnou cestu pro zásoby ponechané při vysídlení nedobrovolně v Gnadenhüttenu.

Zde jsou však přepadeni a zajati příslušníky pensylvánské domobrany, kteří jim oznámí, že budou všichni druhého dne ráno zabiti. Ráno 9. března 1782 je nemilosrdně povražděno devadesát šest pokřtěných indiánů kmene Lenapů včetně žen a dětí a tato smutná událost vstupuje do historie jako Gnadenhüttenský masakr. Uprchnout se podaří pouze dvěma chlapcům, kteří o této hrůze informují své soukmenovce (vlevo památník na místě masakru).

Zeisberger je zdrcen a do dějiště masakru se už nikdy nedokáže vrátit. V následujících letech se zoufale pokouší najít nové místo, kde bude se svými Moravany moci žít v míru. V okolí Erijského jezera zakládá další osady. Poblíž jedné z nich pojmenované Moraviantown se 5. října 1813 odehraje tzv. Bitva na Temži, v níž umírá šavanský náčelník Tekumseh. V jiné – Fairfieldu založeném v jižním Ontariu (Kanada) setrvá Zeisbergerova komunita celých šest let. Poté se

vrací na území dnešního Ohia a v roce 1798 zde Zeisberger zakládá svou poslední misijní osadu Goshen nedaleko dějiště zmíněného Gnadenhüttenského masakru. Tady setrvává až do konce svých dnů. Umírá zde 17. listopadu 1808 ve věku 87 let a je pohřben na místním hřbitově (pomník viz foto vpravo dole).

David Zeisberger je jistě právem nazýván apoštolem indiánů. Křesťanskou víru původním obyvatelům severoamerického kontinentu nevnucoval, přišel za nimi s pokorou, nezměrným odhodláním a snahou porozumět jejich potřebám, hodnotám a způsobu života, na rozdíl od většiny bílých osadníků je nepovažoval za obtížnou verbež stojící v cestě při dobývání nových území a neobjeveného bohatství. Naopak se na americký Kongres obrátil s žádostí, aby bylo Ohio prohlášeno za indiánský stát. Z dnešního pohledu se tato výzva jeví až naivní, plně však zapadala do jeho celoživotní snahy o důstojný život indiánů v jejich původní domovině. K formování jeho pohledu na svět jistě přispěla i skutečnost, že on sám byl nucen opustit rodnou zemi pro odlišnou víru. Že si jej indiáni pro jeho chápavý a pokorný postoj vážili je naprosto zřejmé. Stovky jich přestoupili ke křesťanství už za jeho dlouhého života. A jak vypadá Zeisbergův odkaz dnes? V rezervaci „Moravian 47“ v kanadské provincii Ontario se při sčítání v roce 2011 registrovalo 555 Moravských indiánů.

Na závěr vám mohu vřele doporučit skvělý český dokumentární film z roku 2014 „David Zeisberger – apoštol indiánů“, který najdete v archivu České televize (viz odkaz níže ve zdrojích).

Sa. TAWASUTA

Zdroje:

wikipedia.org

www.nahkohe.cz

dobrodruh.sk/indiani/david-zeisberger-a-moravsti-bratri

www.ceskatelevize.cz/porady/10342488763-david-zeisberger-apostol-indianu

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Sovy matematickými průkopnicemi!

Není to tak dlouho, co světem českého školství a dosavadním přístupem k vyučování matematiky otřásl příchod Hejného metody. Nyní to však vypadá, že se budou muset učebnice přepisovat znovu! Nás těší, že v nich svou hlubokou a nesmazatelnou stopu zanechají Šavani, konkrétně tra-

diční nositelky moudrosti – Sovy! A zatímco Hejného metoda stojí na 12 klíčových principech, Sovy se řídily heslem „v jednoduchosti je síla“ a zformulovaly 3 základní postuláty: 1/ jedna plus jedna se nemusí vždy rovnat dva, 2/ kdo říkal, že na prstech nespočítáš šestou mocninu?, 3/ bazírování na jediném správném výsledku vede u žáka k potlačení zdravého rozvoje osobnosti. Duchovní matky této metody – Mrkvička, Eliška a Anežka – svým inovativním přístupem nadchnuly i svoji rádkyni Čivavu, která se ihned pustila do natáčení vzdělávacích manuálů a sepisování učebnic a vysokoškolských skript. Einsteine, končíš, sorry jako....

Na internetovém nebi vyšly nové hvězdy!

Žebříčky sledovanosti českých influencerů poslední dobou bourá záhadné duo „Rumcajs & Rambo“, jehož pravá identita zůstává skryta za originálními outfity těchto nesmlouvavých superhrdinů-viz foto. Jejich videa se survival instruktáží (namátkou „přestavba kytary na protiatomový kryt v pěti minutách“ či „psychologie jako nástroj hašení lesních požárů“) raketově nabrala tisíce lajků. Inkognito pátrající agenti ŠAvanské TAJné ZPRAvodajské Služby se pokusili vypátrat, jaké traumatizující zážitky je přinutily zabývat se ovládnutím umění přežít v extrémních podmínkách?

Sérem pravdomlupnosti omámená dvojka mumlala s děsem v očích snad něco jako „Sovy“, „Koníci“....po významu tohoto sdělení dále pátráme....

- ŠATAZPRAS -

HRSTKA VTIPŮ

....skřeka toho nejlepšého,
co černý humor
nabízí VIII....

„Tohle chceš poslat soudci, jo? Tak to hodně štěstí u soudu.“ „No, napsal mi to právník....já tam jen dopsal ty nadávky....“

Poslední slova před smrtí:

- „Podle mapy by tady někde měly být bažiny....“
- „Tady je tlustý led, tady to přejdeme....“
- „Můžu si přidat ten houbový guláš? Je moc dobrý....“
- „Letuško, je snad něco v nepořádku? Kdy budeme přistávat?“

Stojí to před zrcadlem, je to malý a pořád se to zmenšuje – co je to? Dítě, co se češe škrabkou na brambory.

Pepa přijde k lékaři s nateklou tváří. Doktor zjišťuje: „Vosa?“ „Ano,“ odvětí Pepa. „Bodla?“ ptá se zúčastněně doktor. Pepa vrtí hlavou: „Nestačila, brácha ji vzal lopatou.“

Povídají si dva náhodní spolusedící v hospodě u piva. Jedna spokojeně pokýve hlavou: „Nejraději mám začínající chirurgy.“ „A proč?“ ptá se zvědavě druhý. „Protože jsem hrobař.“

Otec přistihne malého syna, jak pojíždá písek a zapíjí ho vodou, a hned běží pro telefon a volá zoufale doktorovi? V rychlosti mu vysvětlí, co se stalo a úpěnlivě se ptá: „Co mám dělat, pane doktore?“ Doktor se krátce zamyslí a v klidu povídá: „No, tak ve vašem zájmu bych mu hlavně nedal ani špetku cementu....“

„Už musím letět,“ řekl pyrotechnik a přestříhнул červený drát....

ŠIFROVÁNÍ O BODY

Ahoj, vášniví luštitelé ☺. Listopad je už za námi, ale i přesto si na něj ještě vzpomeneme. V listopadu se slavilo několik svátků a mezinárodních dní, ať už slavných, významných či vtipných. Několik z nich jsem vám zašifrovala. Vyluštěné názvy svátků mi pošlete opět na můj email: **Ludmila.Krnavkova@seznam.cz**, čas máte tentokrát do 26.12.2022. Budu se těšit.

1. C → F ← O ←
T ← U ← T → E ← D → O ← U ← R → S → W ← B ←
2. ///.../...-/./-/-/-...-/.-.-//-.//.-.-/-.-.-/-.-./.../..-///
3.

S	D	E	K	U	
V	Ý	N	A	P	Í
Ě	V	B	N	O	N
T	O	E	Z	V	Á
4. 4, 5, 15
17, 1, 14, 1, 21, 12, 26
27, 5, 20, 15, 22, 13, 26, 9
5. ///▼▲▲/▲/▼▲//▼/▼▼▼/▲▼/▲▼▲▲/▲/▼///

Ra. Lasička

JAVOROVÁ NAŽKA LISTOPAD 2022

Bodování starších

1. místo	Ra. Liška	153 bodů	Vlci	100% docházka
2. místo	Va. Větvička	140 bodů	Káňata	100% docházka
3. místo	boj. Bety	138 bodů	Káňata	100% docházka
4. místo	Ra. Vrabčák	136 bodů	Káňata	
5. místo	boj. Oheň	123 bodů	Vlci	100% docházka
6. místo	Ga. Říša	121 bodů	Vlci	100% docházka
7. místo	Ga. Morče	113 bodů	Vlci	
8. místo	Va. Korálka	106 bodů	Vlci	
9. místo	Va. Sasanka	101 bodů	Káňata	
10. místo	boj. Padák	72 bodů	Vlci	
11. místo	Va. IQ	71 bodů	Vlci	
12. místo	boj. Čmelák	56 bodů	Vlci	
13. místo	Sg. Sedmikráska	25 bodů	Káňata	

Bodování mladších

1. místo	Va. Mrkvička	142 bodů	Sovy	100% docházka
2. místo	boj. Uhlík	133 bodů	Medvědi	100% docházka
3. místo	boj. Sýček	120 bodů	Sovy	
4. místo	boj. Beruška	114 bodů	Sovy	
5. místo	boj. Beran	100 bodů	Sovy	
6. místo	boj. Kachnička	99 bodů	Medvědi	
7. místo	hledač Tkanička	92 bodů	Medvědi	100% docházka
8. místo	hledač Anežka	91 bodů	Sovy	100% docházka
9. místo	boj. Drozdík	89 bodů	Medvědi	
10. místo	hledač Eliška	88 bodů	Sovy	100% docházka
11. místo	hledač Terežka	79 bodů	Medvědi	100% docházka
12. místo	hledač Očko	76 bodů	Sovy	
13. místo	hledač Mára Z.	62 bodů	Medvědi	
14. místo	hledač Stela	53 bodů	Medvědi	
15. místo	hledač Šimon	52 bodů	Medvědi	
16. místo	hledač Mára H.	32 bodů	Medvědi	
17. místo	hledač Střela	11 bodů	Medvědi	

Bodování nejmladších

1. místo	hledač Nikinka	98 bodů	Koníci	100% docházka
2.-3. místo	hledač Motýlek	92 bodů	Koníci	100% docházka
2.-3. místo	hledač Týnka	92 bodů	Koníci	100% docházka
4. místo	hledač Zoubek	91 bodů	Koníci	100% docházka
5. místo	hledač Skřítek	86 bodů	Koníci	100% docházka
6. místo	hledač Chechta	85 bodů	Koníci	100% docházka
7. místo	hledač Terezka	82 bodů	Koníci	100% docházka
8. místo	hledač Brepta	73 bodů	Koníci	
9. místo	hledač Čertík	69 bodů	Koníci	
10. místo	hledač Obr	62 bodů	Koníci	
11. místo	hledač Ještěrka	54 bodů	Koníci	
12. místo	hledač Honzík	16 bodů	Koníci	

JAVOROVÝ LIST LISTOPAD 2022

1. místo	Káňata	106 bodů
2. místo	Vlci	102 bodů
1. místo	Sovy	105 bodů
2. místo	Medvědi	77 bodů
1. místo	Koníci	75 bodů

OBSAH 312. ČÍSLO BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Rodová výprava Káňat (Va. Větvička)	str. 3
Rodová výprava Sov (Sg. Čivava)	str. 4
Rodová výprava Medvědů (Ga. Morče)	str. 5
Sportovní den - Jumanji (Sg. Čivava)	str. 6
Česko zpívá koledy (Sa. TAWASUTA)	str. 7
Představujeme rod Koníků (Sa. WATOKNAPA)	str. 8-10
Indiánská historie (Sa. TAWASUTA)	str. 11-14
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (Sa. TAWASUTA)	str. 15
Hrстка vtipů (Ga. Morče / Sa. TAWASUTA)	str. 16
Šifrování o body (Ra. Lasička)	str. 17
Javorová nažka / Javorový list listopad 2022 (Sg. Čivava)	str. 18-19

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Triumvirát (vedení kmene):

edita.riff@seznam.cz, tel. 602 579 627 (EHAWIN)

mi.veiser@gmail.com, tel. 722 924 970 (Dredy)

anicka.odlozilova@email.cz, tel. 606 554 135 (Čivava)

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají každé pondělí v 16:00-18:00 (Medvědi) a pátek v 16:00-18:00 (Vlci) na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě) v pátek v 16:00-18:00 (Koníci – cca 1.-3. třída, Sovy – cca 4.-6. třída, Káňata – cca 7.-9. třída). Rádi vás uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně v některý z uvedených časů nebo kontaktujte triumvirát (telefony a emaily výše)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 1.12.2022.